

[Ingrid Jensen.]

Vi kan altså ikke stemme for forslaget til folketingsbeslutning, men vil stemme imod.

Mose Hansen: Jeg skal her ved anden behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden ikke komme med mange bemærkninger, idet jeg ved første behandling gjorde rede for mit partis principielle syn på den afgiftspligtige grundstigningsskyld og samtidig gjorde det klart, at vort synspunkt er dette, at vi ønsker at afskaffe denne skat.

Samtidig med at den rent administrativt medfører besvær og urimeligheder ved vurderingen, er den meget besværlig at administrere for de mennesker, der er sat til at føre den ud i praksis. Det sidste erkendes af flere og flere, ja, selv folk inden for vurderingsmyndighederne siger, at det er en meget vanskelig opgave dels at fastslå, hvad der er samfundsskabt, dels at vurdere rigtigt under hensyntagen til grundstigningsskylden.

Af den betænkning, der foreligger, fremgår det, at såfremt der blev foretaget en 13. almindelig vurdering den 1. september 1964, ville det provenu, der blev indvundet på grund af stigningerne i grundværdierne, være 140 mill. kr. større end den afgiftspligtige grundstigningsskyld for finansåret 1963-64. Efter dette findes der således rigelig dækning for bortfald af grundstigningsskylden, uden at man behøver at angribe indkomstskatterne eller foretage forhøjelse af grundskyldpromillerne.

I de 30 år, vi har haft grundstigningsafgift, har loven herom været genstand for mange ændringer, men det er endnu aldrig lykkedes at bringe den i overensstemmelse med det, der var dens egentlige formål: at inddrage til staten de såkaldte samfundsskabte værdier. Formålet med grundstigningsskylden var, at den skulle virke på to måder. Den skulle først og fremmest virke til, at udbuddet af jord blev større, og dernæst, at de priser, der kunne købes til, blev mindre. Grundstigningsskylden skulle med andre ord medvirke til, at jordejerne blev tvunget til at sælge deres jord, fordi de ikke havde råd til at vente på en større gevinst.

Lovens hovedformål var som nævnt, at den skulle tjene til at fremme bl.a. udbuddet af jord, og derfor er der efter min opfattelse ingen mening i at pålægge grundstigningsskyld for bebyggede grunde, når de er af en sådan størrelse, at de ikke under nogen omstændigheder kan udstykkes. Jeg kan derfor ikke se, at lovens hovedformål: at få jord til at overgå til bedre benyttelse, kan opfyldes under disse omstændigheder, men kun, at den på dette område som på andre områder virker prisfordyrende. Loven medvirker samtidig til usikkerhed og utryghed, når ejendomssalg af en eller anden grund skal finde sted. Når der som tidligere nævnt faktisk ikke kan udstykkes grunde f.eks. fra parcelhuse, så kan afgiften ikke fremme udbuddet af jord, hvilket man siger er lovens hovedformål; den rammer derimod i særdeleshed parcelhusejerne og er derfor efter vor opfattelse uden mening.

Grundstigningsskylden har fra første færd været karakteriseret ved sin vilkårlighed og uensartethed. De mange skriftlige henvendelser, der er kommet til udvalget, fastslår efter vor opfattelse klart, at loven, som den er udformet, er for vanskelig at administrere, og at den rummer et væld af urimeligheder. Jeg skal ikke komme ind på disse mange skriftlige henvendelser, hvoraf man kan se, hvordan loven virker.

Jeg kan hertil føje, at grundstigningsskyldens varmeste tilhængere ofte er blevet svar skyldig, når de blev konfronteret med de virkninger, som loven og vurderingerne havde haft på bestemte områder, og tilhængerne har kun haft det argument eller svar, at sådan var det sandelig ikke deres mening at loven skulle virke. Jeg har et sådant eksempel, som udvalget ikke har set, men hvor man har spurgt en af de meget kendte grundstigningsskyldtilhængere om, hvordan han så på det spørgsmål, og han måtte svare, at sådan var det ikke meningen — i hvert fald ikke hans mening — at loven skulle virke.

Teorien om, at grundstigningsskylden skulle bevirke lavere priser på jord, holder efter min opfattelse heller ikke stik, idet vi efter en skærpelse af grundstigningsskylden i 1958 har haft den stærkeste stigning i byggegrundspriserne, prisstigninger, som langt overstiger prisstigningerne på alle